

12/2/1981

ΑΝΤΙΚΡΙΤΙΚΗΣ

«Τά δυό αδέρφια και τό μαῦρο ποτάμι» :-
ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΑΣ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΟΝ ΟΡΘΟ ΔΡΟΜΟ

Στό Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας τά πρωινά κάθε Κυριακῆς συντελεῖται κάποιο θεατρικό γεγονός, πού ἄν συνεχιστεῖ, γιά πολύ και ἄν τύχει τῆς ἀπαιτούμενης ἀγάπης, φροντίδας καί ἐνίσχυσης, ἀναμφίβολα θά ἀποβεῖ πολύ εὐεργετικό στήν προσπάθεια ἀγωγῆς τῶν αὐριανῶν θεατῶν μας. Στή διαμόρφωση δηλ. πραγματικοῦ θεατρόφιλου κοινού ἀξιώσεων καί στόν τόπο μας. Πού στηρίζεται ὁ ἰσχυρισμός μας αὐτός: Ἐπιδοκίμαστος ὁ ἀπλοῦστατος ὅτι ὅτι χίλιοι καί πλέον νεαροί θεατές (πού εὐτυχῶς λόγω ἡλικίας δέν εἶναι ἀκόμα ἐπηρεασμένοι ἀπό κακόγουστες παραγωγές καί γενικά ἀμφιβόλου ἀξίας θεατρικά προϊόντα) ἐδῶ καί ἕνα μήνα, ἔρχονται σ' ἐπαφή μ' ἕνα ἐντελῶς διαφορετικό θέατρο. Παιδαγωγικά ἰσορροπημένο καί καλλιτεχνικά πλούσιο, τόσο σέ φρονιματισμούς ὅσο καί σέ αἰσθητική ἀπόλαυση.

Χωρίς τό ἔργο αὐτό νά ἔχει ὀποιοσδήποτε ἀξιώσεις ἱστορικοῦ δράματος κλπ., ἔνσαρκώνει κατά τρόπο συμβολικό τή σύγχρονη κυπριακή τραγωδία. Ὅπως τήν ἔχουν ἤδη γνωρίσει τά ἀθῶα μάτια τῶν παιδιῶν, πολλά ἀπό τά ὅποια εἶναι τά ἴδια σηματοδωμένα μέ τήν τραυματική ἐμπειρία τοῦ πρόσφατου παρελθόντος. Γιά ὄσους δέν ἔχουν δεῖ ἀκόμη τό ἐνδιαφέρον αὐτό παιδικό ἔργο τῆς Ἑλλης Παιονίδου, πού ἀνέβασε ὁ ΘΟΚ σέ σκηνοθεσία Βλ. Καυκαρίδης, μέ τόν τίτλο «Τά δυό ἀδέρφια καί τό μαῦρο ποτάμι», θάθελα, ἀντί ὀποιοσδήποτε κριτικῆς, νά διατυπώσω ἀπλῶς τίς ἐντυπώσεις μου. Ὅχι, βέβαια, γιά λόγους εὐνοϊκῆς προδιάθεσης μελλοντικῶν θεατῶν, ἀλλά σάν συμβουλή καί παρότρυνση σέ ὄλους νά δοῦν τό ἔργο, μεταφέροντας στήν αἴθουσα τοῦ θεάτρου ὅσο τό δυνατόν περισσότερα παιδάκια, δικά τους καί ξένα.

Κυριακή 8 Φεβρουαρίου
10.30 π.μ.

Ὁ φωτισμός στήν πλατεία σβύνει ἀργά, ἐνῶ ταυτόχρονα ἀρχίζει νά ἀκούεται ἡ ὑπέροχη μουσική τοῦ ἔργου (Ἄντωνης Δημητριάδης), τήν ὅποια ἀρχίζουν — πρὸς μεγάλη μου ἔκπληξη — νά συνοδεύουν ρυθμικά τά παλαμάκια τῶν παιδιῶν. Ἀξίζει νά τονισθεῖ ἐδῶ, πῶς ἡ ἐπικοινωνία κι' αὐθόρμητη συμμετοχή τῶν νεαρῶν θεατῶν δέν διακρίνεται ἀπό κανένα εἶδος ἀταξίας. Τούναντίον, πρόκειται γιά μιὰ ἀξιοθαύμαστη ἐπικοινωνία μεταξύ σκηνῆς καί πλατείας. Καί αὐτή κυριαρχεῖ

σ' ὅλη τή διάρκεια τῆς παράστασης καί ἀποκορυφώνεται μέ ἐπιφωνήματα καί ἀπαντήσεις τῶν παιδιῶν, κάθε φορά πού ἡ πλοκή τοῦ μύθου ἐξάπτει τή φαντασία τους.

Εἶναι πράγματι ἀξιοθαύμαστος ὁ τρόπος πού οἱ εὐαίσθητοί αὐτοί μικροί δέκτες ἀπορρίπτουν καί καταδικάζουν τό κακό καί ἐκφράζουν ζωνηρά καί αὐθόρμητα τήν ἐπιδοκίμασία καί τή χαρά τους, ὅταν ἡ νίκη τῆς ἀλήθειας καί τοῦ δικαίου γίνεται (περί τό τέλος τοῦ

στίς προσδοκίες τῆς τόσο ἀνήσυχης παιδικῆς ψυχολογίας.

Δέν ἀποτελεῖ πρόθεσή μου νά προχωρήσω, ἀκολουθώντας τά «ἐνδεδειγμένα», «καθιερωμένα» κλπ., περιγράφοντας τήν «ὑπόθεση» τοῦ ἔργου. Περιορίζομαι ἀπλῶς νά ἐπαναλάβω ὅτι σ' αὐτήν ἀντικατοπτρίζεται, συμβολικά, ἀλλά κατὰ τρόπον πολύ κατανοητό στά παιδιά, ὁ διαμελισμός τῆς πατρίδας μας καί βεβαίως καί τό συνεχιζόμενο δράμα

Κυριακός Εὐθύμιος, Λένια Σορόκου, Φλωρεντία Δημητρίου καί Ἄντρος Κρητικός σέ μιὰ σκηνή τοῦ ἔργου «Τά δυό ἀδέρφια καί τό μαῦρο ποτάμι».

ἔργου) καταφανῆς καί ὀριστική!

Ὁ Βλ. Καυκαρίδης, σάν σκηνοθέτης μέ πλούσια πείρα, μεγάλο ταλέντο καί θαυμαστή δεξιότητα, πού τόν βοηθᾷ νά ἐπισημάνει καί νά προβάλει πάντα τό οὐσιώδες, παραμερίζοντας τό ἐπουσιῶδες, ἀξιοποίησε κι' ἐδῶ στό ἔπαιρό τήν ἰκανότητά του αὐτή. Διασφαλίζει ἔτσι ἐθῶς ἐξ' ἀρχῆς τήν ἐπιτυχία τοῦ παιδικοῦ αὐτοῦ θεατρικοῦ ἔργου. Ἀρκετά ἔχει βοηθήσει σ' αὐτό καί ἡ πολύ καλή σκηνογραφία τῆς Κλάρρας Γεωργίου γιά τήν ὀλοκληρήωση τῆς ἐπιτυχίας τῆς παράστασης, πού, ἐπί πλέον, ἦταν πλουσιότατη καί σέ εὐρήματα, χρώματα, χαρακτηρισμένες παιδικῆς χορευτικῆς ἐπιδείξεις, διανοητικές μέ μελωδίες, τραγούδια κλπ. Μέ δυό λόγια, τό θέαμα ἦταν ἀπόλυτα προσαρμοσμένο στίς ἀπαιτήσεις τῆς κεντρικῆς ἰδέας καί στά μηνύματα τοῦ μύθου. Συγχρόνως — αὐτό τουλάχιστον ἀποδεικνύουν οἱ ἀντιδράσεις τῶν παιδιῶν — ἀνταποκρίνονταν πλήρως καί

τοῦ λαοῦ μας.

Προσωπικά δέν ἔχω προβάλει ποτέ ἀξιώσεις κριτικοῦ λογοτεχνικῶν ἔργων. Ὅυτε καί τώρα ἀποτελεῖ πρόθεσή μου κάτι τέτοιο. Παρ' ὅλ' αὐτά δέν διστάζω καθόλου νά προσθέσω καί τό δικό μου ὄνομα στίς χιλιάδες τῶν θεατῶν, πού εἶδαν τήν παράσταση καί (σχεδόν ὀμόφωνα) ἐκφράζονται ἐπαινετικά γιά τήν ἐργασία αὐτή τῆς Ἑλλης Παιονίδου.

Ὁ ἡθοποιός, παρ' ὅλη τή σχετική ἀνομοιογένεια ἀναφορικά

μέ τή θεατρική τους πείρα κλπ., κινήθηκαν σάν πειθαρχημένο σύνολο. Ὅλοι, εἴτε ὑποκρίνονται ζῶακια εἴτε βασιλιάδες, ἥρωες, νεράιδες, καλά ἢ κακά πνεύματα κλπ., ἰκανοποίησαν. Δίκαια ἀπόσπασαν τά θερμά χειροκροτήματα τῶν σημερινῶν θεατῶν τους καί ἀσφαλῶς καί μελλοντικῶν θαυμαστῶν καί φίλων τους, ἄν βεβαίως τά πράγματα πᾶν στό μέλλον ὀπως ἐλπίζουμε, «κατ' ἐσχῆν».

Διακρίθηκε ἀναμφίβολα ἡ Φλωρεντία Δημητρίου (χελώνια) καί ἡ Ρέα Φραγκοφίνου (σάν σπουργιτάκι... εὐτραφέστατο). Ἡ Λένια Σορόκου (σάν κακὸ πνεῦμα) ἀπέδειξε καί πάλι ὅτι εἶναι ἀπό τίς καλύτερες θεατρικές δυνάμεις, πού διαθέτει ὁ τόπος αὐτός. Μέ ἀρκετὴ ἄνεση καί χάρη κινήθηκαν τά «δυό ἀδέρφια» Ἄντρος Κρητικός καί Μήδεια Χάννα (λιγώτερο στομφώδεις, θάταν ἀσφαλῶς καλύτερη). Ἡ Ἰωάννα Σιαφκάλλη (σάν καλή νεράιδα) ἰκανοποίησε πλήρως τό ρόλο της. Ἀναμφίβολα, στό τόσο ἀπαιτητικό εἶδος παιδικοῦ θεάτρου ἔχει νά προσφέρει πολλά. Κυρίως σέ ρόλους, ὀπως αὐτός πού ἔχει ἔνσαρκώσει. Θά ἀνέμενε κανεὶς περισσότερα ἀπὸ ἡθοποιούς, ὀπως ὁ Λεάνδρος Παναγιωτίδης (ἥλιος) καί Κυριακός Εὐθύμιος (πράσινος βάτραχος). Τέλος, πολύ καλὴ ἡ Ἑλλη Κυριακίδου στό μικρό, ἀλλά συμπαθέστατο ρόλο της (σάν γιαγιά-ἀφηγήτρια).

Δρ. Χρ. Ι. Ἰωαννίδης

Στό Σοβιετικό
Πολιτιστικό Κέντρο
**ΕΚΘΕΣΗ
ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ**

Τὴν ἀνοίγει αὖριο
ὁ Ε. Παπαϊωάννου

Ὁ Κυπροσοβιετικός Σύνδεσμος Φιλίας καί τό Σοβιετικό Κέντρο διοργανώνουν αὖριο Παρασκευή, στίς 7.30 μ.μ., στήν αἴθουσα τοῦ Σοβιετικοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου, ἔκθεση σοβιετικῶν βιβλίων, περιοδικῶν, δίσκων γραμμοφῶνων καί γραμματοσήμων.

Τὴν ἔκθεση θά ἀνοίξει ὁ βουλευτὴς καί Γ.Γ. τοῦ ΑΚΕΛ Ε. Παπαϊωάννου.

Ἡ ἔκθεση περιλαμβάνει λογοτεχνικά, ἐπιστημονικά, ἀθλητικά καί παιδικὰ βιβλία, ἔργα τῶν Μάρξ, Ἐνγκελς καί Λένιν, καθώς καί βιβλία πάνω στά προβλήματα τῆς Μαρξί-

Ἀπό τοὺς Δ. Φωτιάδη καί Γ. Χάννα
**ΙΔΡΥΕΤΑΙ «ΘΕΑΤΡΟ
ΚΩΜΩΔΙΑΣ - ΔΡΑΜΑΤΟΣ»**

Μιά νέα θεατρική κίνηση ἔχει δημιουργηθεῖ μέ ἔδρα τή Λευκωσία, ὑπὸ τήν καλλιτεχνική διεύθυνση τοῦ σκηνοθέτη κ. Διομήδη Φωτιάδη καί μέ τή σύμπραξη τοῦ γνωστοῦ ἡθοποιοῦ Γιάννη Χάννα.

Ἡ νέα κίνηση καθιερώνεται μέ τόν τίτλο «Θέατρο Κωμωδίας καί Δράματος», ἔχει δέ ἐξασφαλίσει στέγη καί ἄριστο σκηνοτικό καί φωτιστικό ἐξοπλισμό.

Ὁ συνεταιρισμός Φωτιάδη — Χάννα, πού φέρει τήν ἐπωνυμία «Καλλιτεχνικά — Θεατρικά Ἐπιχειρήσεις Λτδ» θά παρουσιάζει ἔργα παγκόσμιου ρεπερτορίου, ἑλληνικοῦ καί κυπριακοῦ. Στά πλαίσια τῶν σκοπῶν του θά ἐγκαταστήσει

Σήμερα
«Ὁ Παίκτης»
στό Σοβιετικό
Κέντρο

Σήμερα Πέμπτη, στίς 3.30 τό ἀπόγευμα, στήν αἴθουσα τοῦ Σοβιετικοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου, θά προβληθεῖ ἡ κινηματογραφική ταινία «Ὁ ΠΑΙΚΤΗΣ» (μέ ἑλληνικούς ὑποτίτλους).

Τό ἔργο βασίζεται στό μυθιστόρημα τοῦ Φ. Ντστογιέφσκου.

Ἡ προβολή...